

at bruge et grimt udtryk, og det må jeg ikke, men alt det sludder så.

Man kan diskutere til hudløshed, hvem der er mest centralistisk indstillet, om det er partiet Venstre eller det er Socialdemokratiet. Var det ikke under KV-regeringen, man nedlagde en masse arresthuse? Hvem har egentlig stået bag nedlæggelsen af utallige mejerier og slagterier i det ganske land, om ikke direkte, så indirekte? Hvem stod bag egnsudviklingen i sin tid osv.? Altså hvordan var situationen i 1992, da den borgerlige regering gik af? Tvangsauktioner osv. – det hele var gået i stå i samfundet.

Der kom gang i det, og det har landdistrikterne naturligvis også haft glæde af.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Altså i modsætning til gammelkommunisten hr. Kolstrup og også nu her hr. Graversen, som vel ikke er gammelkommunist, så vil jeg ikke begynde med planøkonomiske tankegange om at dirigere rundt med det private erhvervsliv. Altså det var noget, man gjorde ovre østpå i gammel tid, og det er ikke det, som er dagsordenen i dag. Det, vi skal koncentrere os om, er selvfølgelig staten og statens forpligtelser.

Og nu har hr. Hækkerup og i øvrigt flere været på talerstolen; der har jo været en tre, fire, fem forskellige socialdemokrater på talerstolen, og det må jo være, fordi jeg åbenbart her har ramt et område, som optager Socialdemokratiet ganske meget, og som man føler dårlig samvittighed over.

Jeg synes også, der er grund til at have en dårlig samvittighed. Når jeg talte om statsfængslet, så nævnte jeg det bare som ét af otte eksempler, ikke for at jeg ville have det til Lolland eller til Vordingborg eller til en anden destination; jeg sagde bare: Her, kære statsminister – jeg ved ikke, om man har læst brevet – er der en mulighed for at tilgodese udkantsområderne. Og heldigvis var lige præcis statsfængslet ét ud af de otte eksempler, som endte med at blive i provinsen, fair nok med det, men resten, ikke resten, men de fleste af de andre er placeret i København.

Det, der kalder mig frem her til slut, er fru Jytte Wittrocks bemærkninger. Hun siger: Jamen bliver der dog ikke taget nogle initiativer? Lollandsredegørelsen var da et godt eksempel. Jamen det her handler jo ikke bare om ord og en debat i en Folketingssal, det handler også om konkrete handlinger. Og hvad var det, vi ople-

vede umiddelbart efter Lollandsdebatten? En række af eksempler på, at regeringen gjorde det stik modsatte. Man gennemførte spørgsmålet om kloakeringen i landområderne, som var en kostbar affære, og som betyder, at masser af mennesker, der bor i landområderne, faktisk bliver stavnsbundet. Tidligere havde man gennemført spørgsmålet om vejkriteriet for bloktilskud, som i den grad underminerede landdistrikternes muligheder for bosætning og udvikling.

Samtidig havde vi hele diskussionen om de sociale klienter, og om nogen burde i hvert fald den nuværende indenrigsminister kende til det problem, hvor man altså eksporterede sociale klienter til de fattigste områder i Danmark, og hvor den nuværende indenrigsminister, dengang socialministeren, faktisk selv opsøgte problemet og var ude at studere det.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg skal blot konkludere, at hr. Svend Erik Hovmand ikke kunne nævne nogen eksempler på statsinstitutioner, det var lykkedes den borgerlige regering at udflytte i løbet af 10 år. Hans undskyldning var, at det var, fordi Socialdemokratiet havde blokeret det. Da jeg så bad ham om at nævne tre eksempler, hvor vi havde blokeret det, kunne vi heller ikke få nævnt nogen eksempler dér.

Men jeg forstår på hr. Svend Erik Hovmands svar til hr. Holger Graversen, at det private erhvervsliv overhovedet ikke har nogen forpligtelser til at sikre en ligelig udvikling i dette land. Og ihukommende de svar, jeg har fået, er der altså overhovedet ingen effektivitet at vente fra en borgerlig regering, intet initiativ, ingen konkrete forslag om at udflytte statsinstitutioner – en opgivenesshed, en erkendelse af ens egen magtesløshed.

Så jeg vil sige til enhver, der ønsker at have en ordentlig regional udvikling i Danmark: Fri os fra en borgerlig regering i de kommende år!

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg har lyst til at pege på, at i stedet for at fokusere på statsinstitutioner, som der ikke er forfærdelig mange af, og som vi ikke flytter meget rundt på, synes jeg, det er interessant at notere sig, at status for den fremtalte Lollandsredegørelse er, at de 14 ideer, konkrete punkter,